

opusdei.org

Místo Opus Dei v katolické církvi

Opus Dei doplňuje práci místních církví tím, že nabízí přednášky, rozmluvy, duchovní cvičení a pastorační péči, která pomáhá lidem rozvíjet jejich osobní duchovní život a apoštolát.

11.03.2006

Opus Dei bylo založeno v roce 1928. V roce 1941 bylo schváleno madridským biskupem a v roce 1947 Svatým stolcem. Opus Dei bylo jako osobní prelatura ustaveno roku 1982

se specifickým pastoračním úkolem šířit poselství univerzálního povolání ke svatosti v každodenním životě.

Řečeno slovy zakladatele, Opus Dei chce pouze ***sloužit církvi tak, jak ona sama chce, aby jí bylo slouženo***, tedy vyzývat všechny své členy ke službě a především milovat církev, konkrétně papeže, biskupy, kněze a řeholníky.

Svatý Josemaría Escrivá učil, že ***nemáš-li nejvyšší úctu ke kněžství a k řeholnímu stavu, není jisté, že miluješ Boží církev [1]***.

Opus Dei je z právního hlediska osobní prelaturou. II. vatikánský koncil zavedl pojem osobní prelatura jako novou strukturu pro vykonávání zvláštních apoštolských úkolů. Kanonické právo definuje osobní prelaturu jako hierarchickou strukturu řízenou statuty stanovenými Svatým stolcem. V jejím čele je prelát, který jako její ordinář

může vybídnout některé členy, aby přijali kněžské svěcení, aby bylo možno uskutečňovat apoštolské úkoly prelatury. Laici se věnují témuž apoštolátu prostřednictvím smlouvy s prelaturou [2].

Osobní prelatury

Nový církevní zákoník, který vstoupil v platnost 25. ledna 1983, pojednává o osobních prelaturách ve zvláštním odstavci (kánony 294-297).

Osobní prelatury jsou čistě osobní (to jest nemají teritoriální ohraničení) a světské jurisdikční struktury. Zřizuje je Svatý Stolec pro zvláštní pastorační úkoly v určité oblasti, národě nebo i v celém světě. Aby mohly dobře plnit své pastorační iniciativy, mají prelatury ordináře (*ordinarius propius*) preláta s biskupskou hodností nebo bez ní a kněze, kteří jsou formováni v seminářích této prelatury. Laici spojení s prelaturou se mohou

věnovat svým úkolům. Bližší podrobnosti stanoví jednotlivé právo každé prelatury.

Koncilní dokumenty a následná papežská vyjádření předpisují, že prelatury musí náležet k příslušné biskupské konferenci. Svatý stolec spravuje každý jednotlivý případ zvlášť, a to příslušnými statuty. Podle požadavků koncilu nesmí pravomoc prelatury omezovat práva diecézních biskupů. Tím je zaručeno, že činnost těchto prelatur se harmonicky začleňuje do pastorační jednoty celé církve i církví místních.

Osobní prelatury jsou církevně-právně rozčleněné pastorační programy církve a náleží k její hierarchické struktuře. Tvoří se v jednotlivých diecézích s předcházejícím souhlasem biskupa. Tyto zvláštní znaky odlišují personální prelaturu od místní církve nebo diecéze, stejně jako od

institucí sjednocujícího charakteru (instituty zasvěceného života, společnosti apoštolského života, sdružení věřících) třebaže mají s diecézí společné určité podstatné znaky: prelát, inkardinovaný klérus a následně i laici, kteří se plně podílejí na apoštolských úkolech a tvoří *couetus christifidelium*. Nic také nebrání tomu, aby se jakékoliv společenství utvořené podle sdružovacího práva nestalo později personální prelaturou.

Personální prelatury podléhají obecnému církevnímu právu (CIC), nejsou tedy založeny na výjimkách nebo privilegiích, jako např. teritoriální prelatury v kodexu z roku 1917, či personální diecéze v novém kodexu, jež spočívají na principu plné autonomie nebo nezávislosti na místní církvi a příslušném diecézním biskupovi.

Prelatura Opus Dei

Opus Dei je personální prelaturou s mezinárodní působností a vlastními statuty. Ústřední vedení se nachází v Římě a podléhá Kongregaci pro biskupy. Kostelem prelatury je chrám Panny Marie Královny míru u hlavního sídla, v němž spočívají i ostatky zakladatele. Ordinář prelatury, prelát, je v současné době Mons. Javier Echevarría. Má jurisdikční pravomoc nad inkardinovaným klérem prelatury i nad laiky, kteří k ní náleží; vzhledem k laikům však výlučně jen v oblasti, která je vymezená zvláštními závazky, které na sebe laici vzali vstupem do prelatury. Klérus i laici podléhají autoritě prelátů při uskutečňování zvláštních apoštolských úkolů prelatury.

a) Klérus nebo presbyterium prelatury se tvoří výlučně z kněží, kteří pocházejí z laických členů Díla. Diecézím tak není odebrán žádný kněz nebo kandidát kněžství. Kněží

Opus Dei podléhá jednotlivě i v celku prelátu, musí však dbát předpisu diecézních biskupů o všeobecné disciplíně kléru, stejně jako místních úprav, jež platí pro všechny katolické věřící.

b) Laici prelatury jsou muži a ženy, v manželství nebo svobodní, ze všech společenských vrstev a povolání. Na základě svého zvláštního povolání se věnují apoštolským úkolům Díla. Současně zůstávají obyčejnými věřícími diecéze, ve které žijí. Podléhají jako všichni věřící místnímu biskupovi v souladu s normami církve a ve shodě se statuty prelatury. Jsou podřízeni prelátovi ve všem, co se týče specifického cíle Opus Dei.

c) Vše je zaměřeno k tomu, aby se těsně propojovaly činnosti laiků a kléru. Poslední koncil si přál organickou spolupráci, když mluvil o vztahu všeobecného kněžství ke

kněžství svátostnému. Činnost laiků je zaměřena k posvěcování všedního pracovního dne a totéž by chtěli vzbudit i u svých spolupracovníků. Činnost kleriků -vykonávání jejich úřadu- zajišťuje příslušnou kněžskou pomoc: hlásání Božího slova, udělování svátostí a plnění ostatních povinností vyplývajících z jejich úřadu. Právě tato jednota kléru a laiků v rozmanitých životních situacích tvoří organický celek *Opus Dei*. Podle slov konstituce *Ut sit je charakteristický nedělitelnou jednotou spirituality, cílem vedení a vzdělání.*

d) Vztahy prelatury k místní hierarchii jsou dle kánonu zaměřené na dlouhodobou působnost v dané diecézi, přičemž o tom musí být příslušný biskup informován. Jeho souhlas je nezbytnou podmínkou pro zřízení center s kaplí, svatostánkem a zpovědnicí. K tomu, aby mohli kněží prelatury vykonávat svou službu i

mezi věřícími, kteří nepatří k prelatuře, potřebují svolení místního biskupa. Prelatura udržuje v každé zemi časté a pravidelné kontakty s předsedou biskupské konference a s biskupy, v jejichž diecézích pracuje. Chce-li diecézní biskup svěřit prelatuře některé farní společenství, je nutno uzavřít odpovídající právní ujednání.

[1] Josemaría Escrivá, *Cesta*, č. 526.

[2] *Kodex kanonického práva*, kánon 295, č. 1, a kánon 296.

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
misto-opus-dei-v-katolicke-cirkvi/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/misto-opus-dei-v-katolicke-cirkvi/)
(05.08.2025)